

XL.

Betrænkning

over

Udkast til Lyendelov for Kongeriget Danmark.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

Nærværende Lovforslag, som af det ærede Landsthing er overgivet undertegnede Udvalg til Betænkning, har allerede i en tidligere Session været til Behandling i Thinget, og ligeledes den Gang været overgivet et Udvalg til Betænkning.

Det forrige Udvalg har ikke kunnet forene sig om en fælles Betænkning; men Mindretallet (der bestod af den nuværende Premierminister) har afgivet en særskilt Betænkning og Udvalgets øvrige Medlemmer en anden Affattelse; see Rigsdagstidende, 4de Session, Afsnit B., S. 450 ff.

I sin Betænkning har bemeldte Mindretal vel indrømmet, at Lovforslaget er udarbejdet med fortrinlig Omhu og Indsigt, og at en derpaa bygget Lov ikke blot i formel Henseende vilde være et Fremskridt, men ogsaa at derved enkelte uhenftigtsmæssige eller dog til den nuværende Udvikling ikke passende Bestemmelser i de nu gjældende Lyendeanordninger heldigen vilde blive rettede. Men det har dog anset det for tvivlsomt, om Lovforslaget i dets Heelhed vilde føre til nogen bedre Tilstand end den nærværende, uden først at modtage en mere gennemgribende Omdannelse, end det er venteligt, at det kan modtage under Behandlingen i Rigsdagen.

Mindretallet har, som en væsentlig Anke imod Lovforslaget, anført, at det er for doctrinært. Det omhandler nemlig de forskellige Retsspørgsmaal, som Lyendeforholdet frembyder, omtrent i den Orden og det Omfang, hvori de i en Lærebog vilde fremkomme, og søger ved almindelige Regler at afgjøre disse

efter de i den almindelige Contractslære hjemlede Grundsætninger, hvorved det synes, at Loven ikke alene har faaet en fra flere Sider lidet ønskelig Vidtløftighed, men ogsaa er fremkommet med adskillige Bestemmelser, der ikke svare til Samsfundets Lær. Udkastet er fornemmelig gaaet ud fra Lyendeforholdets contractmæssige Natur, og, skøndt det ikke kan nægtes, at det stifles ved frivillig Overenskomst, og at de gjensidige Forpligtelser virkelig grunde sig i det Samtykke, som Parterne ved at indlade sig i dette Forhold dertil have givet, saa formenes det dog, at dets Bigtighed for Familierne og den hele sociale Tilstand gjør, at den frie Selvbestemmelse ikke derved kan være raadende som ved andre contractmæssige Forhold, samt at dets særegne omfattende Bessaffenhed medfører, at det ikke kan ordnes ved nøiagtige Lovforskrifter eller ved udtryffeligg indgaaede Betingelser, men at det Vedtagne maa udfyldes og nærmere bestemmes ved Hjælp af sædvansmæssige Regler, grundede paa Villighed og Samsfundets Lær.

Uagtet det indrømmes, at Udkastet ingenlunde aldeles har overset denne Giendommelighed ved Lyendeforholdet, saa mener hiint Mindretal dog, at der ikke i tilstrækkelig Grad er taget Hensyn dertil.

Fremdeles har bemeldte Mindretal anført imod Lovforslaget, at den i practisk Henseende betydeligste Mangel i den gjældende Lyendelovgivning ikke derved er afhjulpen, og at det efterlader en Usikkerhed om, hvilke tjenende Personer der skulle henregnes til Lyende og behandles efter denne Lov, og, uagtet den ældre